

عنوان مقاله:

کنترل بیولوژیک آزولا در ایران: چالش ها و ظرفیت های موجود

محل انتشار:

دوفصلنامه مهار زیستی در گیاه پزشکی، دوره 7، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

آتوسا فرحپور حقانی - موسسه تحقیقات برنج کشور، سازمان تحقیقات، ترویج و آموزش کشاورزی، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

سرخس آبی آزولا در چند دهه اخیر مشکلات متعددی را در زیستگاه های آبی شمال کشور و شالیزارها ایجاد کرده است. علی رغم اینکه این گیاه آبی از جمله گونه های مهاجم مهم در دنیا شناخته می شود، با مدیریت و استفاده از عوامل کنترل بیولوژیک در زیستگاه های طبیعی، می تواند به عنوان گونه ای مفید مورد استفاده قرار گیرد. در مدیریت آزولا آگاهی از مشخصات گیاه از نظر و تکثیر، علل تهاجمی شدن و عوامل کنترل بیولوژیکی این گیاه در منطقه اهمیت بسیار زیادی دارد. در شمال ایران، مهیا بودن شرایط محیطی مناسب از جمله رطوبت بالا، دمای مناسب، عدم وجود دشمنان طبیعی تخصصی سبب گسترش گیاه و تهاجمی شدن آن شده است. بررسی های انجام شده در سال های اخیر نشان داده که برخی از گونه های بومی یا مهاجر در منطقه از جمله *Cataclysta lemnata*، *Nomophila noctuella*، *Diasemiopsis ramburialis* و *Stenopelmus rufinasus* روی آزولا فعالیت کرده و پراکنش گسترده ای دارند. همچنین اخیرا فعالیت سرخروطومی *S. rufinasus* که گونه ای غیربومی است نیز در کشور تایید شده است. بررسی ها نشان داد که دو گونه *C. lemnata* و *S. rufinasus* به عنوان عوامل کنترل بیولوژیک و سایر گونه های یافت شده به عنوان فاکتورهای مقاومت زیستی می توانند در کنترل آزولا در نواحی شمالی مورد استفاده قرار گیرند. با توجه به این یافته ها و اطلاعات موجود، منابع لازم برای مهار آزولا شمال کشور وجود دارد و با فراهم آمدن امکانات ضروری می توان این گیاه را در شمال کشور به خوبی مهار کرد.

کلمات کلیدی:

شب پره، سرخروطومی، مقاومت زیستی، *Azolla filiculoides*، *Azolla pinnata*

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1579453>

